ги въ калъпа, — нима една непишеска жена, способна да обича, да страда, може да остане равнодушна виждайки всичко това?

Той се замисли. Женитбата му бѣ напълно щастлива. Той бѣ на височината на благополучието, отъ гледище на обществото, но домашния му животъ бѣ лишенъ отъ всякакъвъ интересъ, тѣхнитѣ tête-à-tête се ограничаваха съ разсъждения върху политиката или въ разговори за свои и чужди гостувания.

Но днешното произшествие въ мъглата му разклати нервитѣ... Може би той бѣ твърде много работилъ и се бѣ преуморилъ... Той се чувствуваше съвършенно разбитъ и боленъ.

Едва досиди той цѣла вечерь на гости и облекчено въздъхна, когато се намери отново въ автомобиля си. Жена му трѣбвало да отиде още нейде на гости, дето присѫствието му не било така необходимо, и той се зарадва, че може единъ да се върне у дома си.

Като дойде у дома си, той влезе въ кабинета си, запуши цигара и седна въ креслото.

За него бѣ ново и удивително приятно усещането, че може да се наслаждава осамотенъ нѣколко часове наредъ. Той се чувствуваше обхванатъ отъ тъга и разбитъ; спомни си той внезапния тласъкъ на мотора и детинския душераздирающъ викъ. Интересно е да се знае, дали сериозно е пострадало детето и дали не трѣбва той да отиде въ болницата за да види какво е станало.

Равнодушието на жена му го ядосваше и възмущаваше. Той се е оженилъ за ледената, и сега цялото му сѫщество се стремеше къмъ жена — къмъ обикновенна жена, която би [illegible] целувкитѣ му и би вярвала въ целебната и успокояваща сила на любящата ръка, която прегръща врата му... такива жени, като онѣзи нещастници, простонародни, необразовани сѫщества, жени на нѣкакви си неизвестни личности, които съчувствено дигнаха ревъ, когато автомобила прегази детето.

Какво ще стане ако той разкаже на жена си за своитѣ вълнения. Какво ще стане ако той дойде при нея и ѝ каже:

— Мене безумно ми е омръзнало високото ми